

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2004

Julkaistu Helsingissä 16 päivänä elokuuta 2004

N:o 734—741

SISÄLLYS

N:o		Sivu
734	Laki aravalain muuttamisesta	2087
735	Laki aravarajoituslain muuttamisesta	2089
736	Laki vuokra-asuntolainojen ja asumisoikeustalolainojen korkotuesta annetun lain muuttamisesta	2091
737	Valtioneuvoston asetus kotikunta-asetuksen kumoamisesta	2094
738	Valtioneuvoston asetus tullihallintojen keskinäisestä avunannosta ja yhteistyöstä tehdyn yleissopimuksen ja yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain soveltamisesta ennen yleissopimuksen kansainvälistä voimaantuloa	2095
739	Valtioneuvoston asetus ampuma-aselain 17 §:n muuttamisesta annetun lain voimaantulosta ..	2096
740	Oikeusministeriön asetus Kainuun maakuntavaltuuston paikkojen jaosta kuntien kesken	2097
741	Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus hiilidioksidipäästöjen tarkkailusta ja päästöistä laadittavasta selvityksestä	2098

N:o 734

Laki

aravalain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 13 päivänä elokuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 17 päivänä joulukuuta 1993 annetun aravalain (1189/1993) 15 §:n 2 kohta, 15 a §:n 1 momentin 7 kohta ja 40 §, sellaisina kuin niistä ovat 15 §:n 2 kohta ja 15 a §:n 1 momentin 7 kohta laissa 571/1999,
muutetaan 15 a §:n 1 momentin 4 kohta ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat mainitussa laissa 571/1999, sekä
lisätään lakiin uusi 15 e §, seuraavasti:

15 a §

Yleishyödyllisyys

Edellä 15 §:n 3 kohdassa tarkoitetun yhteisön sekä sellaisen yhtiön, jossa sillä on osakeyhtiölain 1 luvun 3 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettu määräysvalta, on täytettävä seuraavat edellytykset ja toimittava niiden mukaisesti:

4) yhteisö luovuttaa aravarajoituslain

(1190/1993) mukaisista käyttö- ja luovutusrajoituksista vapautuvia asuntoja tai niiden hallintaan oikeuttavia osakkeita taikka osuusia vain asunnossa asuvalle vuokralaiselle taikka yhteisölle, jonka toimialaan kuuluu vuokra-asuntojen tarjoaminen; muulle kuin edellä mainituille voidaan asuntoja, osakkeita tai osuusia luovuttaa, jos kyseisen tyyppisillä vuokra-asunnoilla ei ole kysyntää alueella taikka jos on muu painava syy myydä joitakin niistä;

HE 79/2004
YmVM 10/2004
EV 77/2004

Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu rajoitus ei koske niiden varojen tuottoa, jotka omistaja on sijoittanut ennen 1 päivää tammikuuta 1980 lainoitettuihin aravavuokra-asuntoihin eikä näitä varoja myöskään lasketa kyseisen tuoton laskentaperusteeseen. Tätä tuottoa on kuitenkin käytettävä siten, että voidaan turvata yhteisön tai sen kanssa samaan konserniin kuuluvan 15 b §:ssä tarkoitettujen vuokra-asuntojen uustuotantoon ja perusparannukseen tarvittavien omien varojen rahoitus. Tuloutus ei myöskään saa vaarantaa yhteisön tai sen kanssa samaan konserniin kuuluvan 15 b §:ssä tarkoitettujen yhteisön taloudellista tilannetta eikä vuokra-asuntokannan ylläpitoa.

15 e §

Kunnalle ja muulle julkisyhteisölle tuloutettava tuotto

Edellä 15 §:n 4 kohdassa tarkoitettu yhteisö, jossa 15 §:n 1 kohdassa tarkoitettulla yhteisöllä on osakeyhtiölain 1 luvun 3 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettu määräysvalta, ei saa tulouttaa omistajalleen enempää kuin 15 a §:n 1 momentin 3 kohdan mukaan määräytyvän tuoton, jos yhteisö omistaa:

1) aravarajoituslain mukaisten käyttö- ja luovutusrajoitusten alaisia asuntoja tai niiden hallintaan oikeuttavia osakkeita;

2) vuokra-asuntolainojen korkotuesta annetun lain 10 §:ssä tarkoitettujen 20 vuoden

käyttörajoitusajan alaisia asuntoja tai niiden hallintaan oikeuttavia osakkeita;

3) vuokra-asuntolainojen ja asumisoikeustalolainojen korkotuesta annetun lain (604/2001) 17 §:ssä tarkoitettuja asuntoja tai niiden hallintaan oikeuttavia osakkeita; tai

4) asumisoikeusasunnoista annetussa laissa tarkoitettuja muita kuin vapaarahoitteisia asumisoikeusasuntoja tai niiden hallintaan oikeuttavia osakkeita.

Jos samaan konserniin kuuluu useita yhteisöjä, joilla on 1 momentin 1—4 kohdassa tarkoitettuja asuntoja tai niiden hallintaan oikeuttavia osakkeita, yhteisöjä käsitellään yhtenä kokonaisuutena määritettäessä sallitun tuloutettavan tuoton suuruutta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2004.

Lain 15 e §:ää sovelletaan niiltä tilikausilta tuloutettavaan tuottoon, jotka ovat alkaneet tämän lain tultua voimaan.

Vakuutustoimintaa harjoittavaan yhteisöön tai sen kanssa samaan konserniin kuuluvaan yhteisöön, joka ei omista muita aravavuokra-asuntoja kuin sellaisia, joiden rakentamiseen, hankintaan tai perusparantamiseen on myönnetty laina ennen tämän lain voimaantuloa, ei sovelleta 15 a §:ää eikä sitä lueta kuuluvaksi 15 b §:ssä tarkoitettuihin yhteisöihin.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 13 päivänä elokuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Tanja Karpela*

N:o 735

Laki

aravarajoituslain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 13 päivänä elokuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 17 päivänä joulukuuta 1993 annetun aravarajoituslain (1190/1993) 22 § sekä
muutetaan 3 §, 7 §:n 1 momentti ja 16 §, sellaisina kuin niistä ovat 3 § osaksi laeissa
 682/1997 ja 270/1999 sekä 7 §:n 1 momentti laissa 83/2003, seuraavasti:

3 §

Rajoitusaika

Aravavuokra-asuntoja ja aravavuokrataloja koskevat rajoitukset ovat voimassa asuntolain ennenaikaisesta takaisinmaksusta riippumatta sen ajan, joksi laina on myönnetty. Tämän jälkeen ovat voimassa vielä kymmenen vuoden ajan muut tässä laissa tarkoitettuja rajoitukset paitsi ne, joista säädetään 7 ja 9—12 §:ssä. Mainitun kymmenen vuoden aikana 8 §:n 1 momentin 2 tai 3 kohtaa sovelletaan siten, että luovutuksensaajan nimeä kunnan sijasta Valtion asuntorahasto. Samana aikana saadaan 13 §:n 1 momentissa tarkoitettu muu kuin erityisten väestöryhmien vuokra-asuntona lainoitettu vuokratalo muuttaa asunto-osakeyhtiötaloksi ilmoittamalla siitä kunnalle, jos 13 §:ssä tarkoitettuja lainat on kokonaan maksettu takaisin. Lain 8 §:n 3 momentin säännöstä kunnan lunastusoikeudesta sovelletaan edellä mainitun kymmenen vuoden aikana kuitenkin enää vain silloin, kun omaisuus on siirtynyt oikeushenkilön lakkaamisen johdosta.

Rajoitukset ovat kuitenkin laina-ajasta riippumatta voimassa 45 vuotta lainan myöntämisestä lukien, jos laina on myönnetty:

1) vuokratalon rakentamiseen tai hankkimiseen tai vuokra-asunnon hallintaan oikeuttavien osakkeiden hankkimiseen vuoden 1966 asuntotuotantolain mukaan 1 päivänä tammikuuta 1980 tai sen jälkeen;

2) vuokratalon laajentamiseen tai peruskorjaamiseen vuoden 1966 asuntotuotantolain mukaan 1 päivänä tammikuuta 1991 tai sen jälkeen; tai

3) aravalain mukaan.

Jos aravalain mukainen laina on myönnetty 1 päivänä syyskuuta 2004 tai sen jälkeen, rajoitukset ovat kuitenkin 2 momentista poiketen voimassa 40 vuotta lainan myöntämisestä lukien.

Vuokran määrittäystä koskevat 7 §:n mukaiset rajoitukset lakkaavat asunto- tai aravalainan tultua maksetuksi takaisin normaalien lyhennysehtojen mukaisesti. Alkuperäisten lainaehtojen mukaan vuosimaksuina suoritettavan lainan laina-ajaksi katsotaan kuitenkin 30 vuotta, jos laina on maksettu takaisin ennenaikaisesti.

7 §

Vuokra

Vuokralaisilta saa periä asuinhuoneistosta vuokraa enintään määrän, joka tarvitaan muiden tuottojen ohella aravavuokra-asuntojen sekä niihin liittyvien tilojen rahoituksen ja hyvän kiinteistönpidon mukaisiin menoihin. Tällaisia menoja ovat muun muassa menot, jotka aiheutuvat:

1) kiinteistön ja asuntojen hankinnasta tai rakentamisesta mukaan lukien 10 §:n 1 momentin 2 kohdan mukainen luovutuskorvaukseen tai 11 §:n mukaiseen enimmäishintaan

sisältyvä indeksitarkistus, jos se on sisältynyt muulle kuin samaan konserniin kuuluvalla yhteisöllä maksettuaan luovutushintaan;

2) kiinteistön ja rakennusten sekä asuntojen ylläpidosta ja hoidosta;

3) perusparannuksista, joilla kiinteistö tai rakennus sekä asunnot saatetaan vastaamaan kunkin ajankohdan tavanmukaisia vaatimuksia;

4) varautumisesta 2 tai 3 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin;

5) 10 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettulle omalle pääomalle maksettavasta korosta; sekä

6) omistajalle lain mukaan kuuluvista velvoitteista, jotka eivät johdu siitä, että omistaja olisi toiminut tämän lain tai muun lain vastaisesti.

16 §

Rajoituksista vapauttaminen

Valtion asuntorahasto voi myöntää hakemuksesta, asettamallaan ehdoilla osaksi tai kokonaan vapautuksen tämän lain mukaisista rajoituksista, jos se edistää alueen asuntomarkkinoiden toimivuutta tai ehkäisee asuntojen tyhjinä olemista sekä tästä aiheutuvia taloudellisia menetyksiä, taikka muusta erityisestä syystä.

Jos rajoitusten jatkuminen 3 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla alkuperäisen lainajan jälkeen loukkaisi omistajan oikeutta varallisuutensa normaaliin, kohtuulliseen ja järkevään käyttöön tai muodostuisi muutoin ilmeisen kohtuuttomaksi, Valtion asuntorahaston on myönnettävä niistä vapautus.

Jos lainan myöntämisestä on kulunut 35 vuotta, Valtion asuntorahaston on hakemuksesta myönnettävä vapautus tämän lain mu-

kaisista rajoituksista, jos laina on myönnetty muuna kuin vuosimaksulainana:

1) vuokratalon rakentamiseen tai hankkimiseen tai vuokra-asunnon hallintaan oikeuttavien osakkeiden hankkimiseen vuoden 1966 asuntotuotantolain mukaan 1 päivänä tammikuuta 1980 tai sen jälkeen; tai

2) vuokratalon laajentamiseen tai peruskorjaamiseen vuoden 1966 asuntotuotantolain mukaan 1 päivänä tammikuuta 1991 tai sen jälkeen.

Jos lainan myöntämisestä on kulunut 40 vuotta, Valtion asuntorahaston on hakemuksesta myönnettävä vapautus tämän lain mukaisista rajoituksista, jos laina on myönnetty vuosimaksulainana:

1) vuokratalon rakentamiseen tai hankkimiseen tai vuokra-asunnon hallintaan oikeuttavien osakkeiden hankkimiseen vuoden 1966 asuntotuotantolain mukaan 1 päivänä tammikuuta 1990 tai sen jälkeen;

2) vuokratalon laajentamiseen tai peruskorjaamiseen vuoden 1966 asuntotuotantolain mukaan 1 päivänä tammikuuta 1991 tai sen jälkeen; tai

3) aravalain mukaan ennen 1 päivää syyskuuta 2004.

Rajoituksista vapauttamisen edellytyksenä on, että valtion asuntolaina tai aravalaina maksetaan kokonaan takaisin vapautettavan asunnon tai talon osalta. Jos lainasaatavaa ei ole kyetty turvaamaan pakkotäytäntöönpanossa, ei rajoituksista vapautumisen edellytyksenä kuitenkaan ole tällaisen saatavan maksaminen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2004.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 13 päivänä elokuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Tanja Karpela*

N:o 736

Laki**vuokra-asuntolainojen ja asumisoikeustalolainojen korkotuesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 13 päivänä elokuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan vuokra-asuntolainojen ja asumisoikeustalolainojen korkotuesta 29 päivänä kesäkuuta 2001 annetun lain (604/2001) 5 §:n 2 kohta ja 24 §:n 1 momentin 7 kohta,
muutetaan 13 §:n 1 momentti, 17 §:n 1 momentti, 18 § ja 24 §:n 1 momentin 4 kohta, sellaisena kuin niistä on 13 §:n 1 momentti laissa 84/2003, sekä
lisätään lakiin 4 lukuun uusi 27 a § seuraavasti:

13 §

Vuokra

Vuokralaisilta saa periä asuinhuoneistosta vuokraa enintään määrän, joka tarvitaan muiden tuottojen ohella vuokra-asuntojen sekä niihin liittyvien tilojen rahoituksen ja hyvän kiinteistönpidon mukaisiin menoihin. Tällaisia menoja ovat muun muassa menot, jotka aiheutuvat:

1) kiinteistön ja asuntojen hankinnasta tai rakentamisesta mukaan lukien 15 §:n 2 momentin 2 kohdan mukainen luovutuskorvaukseen sisältyvä indeksitarkistus, jos se on sisältynyt muulle kuin samaan konserniin kuuluvalla yhteisöllä maksettuun luovutushintaan;

2) kiinteistön ja rakennusten sekä asuntojen ylläpidosta ja hoidosta;

3) perusparannuksista, joilla kiinteistö tai rakennus sekä asunnot saatetaan vastaamaan kunkin ajankohdan tavanmukaisia vaatimuksia;

4) varautumisesta 2 tai 3 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin;

5) 15 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettulle omalle pääomalle maksettavasta korosta; sekä

6) omistajalle lain mukaan kuuluvista velvoitteista, jotka eivät johdu siitä, että omistaja olisi toiminut tämän lain tai muun lain vastaisesti.

17 §

Rajoitusaika

Korkotukivuokra-asunnon tai tällaisen asunnon hallintaan oikeuttavan osakkeen taikka korkotukivuokratalon taikka korkotukivuokrataloyhtiön osakkeen luovutusta sekä korkotukivuokra-asunnon käyttöä koskevat rajoitukset päättyvät, kun 45 vuotta on kulunut lainan hyväksymisestä korkotukilainaksi. Jos laina on hyväksytty 1 päivänä syyskuuta 2004 tai sen jälkeen, rajoitukset päättyvät kuitenkin, kun 40 vuotta on kulunut lainan hyväksymisestä korkotukilainaksi (*käyttö- ja luovutusrajoitusaika*).

18 §

Rajoituksista vapauttaminen

Valtion asuntorahasto voi myöntää hakemuksesta, asettamallaan ehdoilla osaksi tai kokonaan vapautuksen tämän lain mukaisista rajoituksista, jos se edistää alueen asuntomarkkinoiden toimivuutta tai ehkäisee asuntojen vajaakäyttöä sekä tästä aiheutuvia taloudellisia menetyksiä, taikka muusta erityisestä syystä.

Jos tämän lain mukaisella vuokra-asunnon korkotukilainalla rahoitettuun kohteeseen sovelletaan 17 §:n mukaista 45 vuoden rajoitusaikaa ja lainan hyväksymisestä korkotukilainaksi on kulunut vähintään 40 vuotta, Valtion asuntorahaston on hakemuksesta myönnettävä vapautus tämän lain mukaisista rajoituksista.

Edellä 1 tai 2 momentin nojalla rajoituksista vapautettavan asunnon tai talon osuus korkotukilainaksi hyväksytystä lainasta on maksettava takaisin tai lainanmyöntäjän on vapautettava valtio 28 §:n mukaisesta niiden osuuteen kohdistuvasta takausvastuusta.

4 luku

Yleishyödyllisyys

24 §

Yleishyödyllisyys

Edellä 5 §:n 1 momentin 3 kohdassa

tarkoitettun yhteisön sekä sellaisen yhtiön, jossa sillä on osakeyhtiölain 1 luvun 3 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettu määräysvalta, on täytettävä seuraavat edellytykset ja toimittava niiden mukaisesti:

4) yhteisö luovuttaa 11 §:ssä tarkoitetuista käyttö- ja luovutusrajoituksista vapautuvia asuntoja tai niiden hallintaan oikeuttavia osakkeita taikka osuuksia vain asunnossa asuvalle vuokralaiselle taikka yhteisölle, jonka toimialaan kuuluu vuokra-asuntojen tarjoaminen; muulle kuin edellä mainituille voidaan asuntoja, osakkeita tai osuuksia luovuttaa vain, jos kyseisen tyyppisillä vuokra-asunnoilla ei ole kysyntää alueella taikka jos on muu painava syy myydä joitakin niistä;

27 a §

Kunnalle ja muulle julkisyhteisölle tuloutettava tuotto

Edellä 5 §:n 4 kohdassa tarkoitettu yhteisö, jossa 5 §:n 1 kohdassa tarkoitettulla yhteisöllä on osakeyhtiölain 1 luvun 3 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettu määräysvalta, ei saa tulouttaa omistajalleen enempää kuin 24 §:n 3 kohdan mukaan määräytyvän tuoton, jos yhteisö omistaa:

1) aravarajoituslain (1190/1993) mukaisten käyttö- ja luovutusrajoitusten alaisia asuntoja tai niiden hallintaan oikeuttavia osakkeita;

2) vuokra-asuntolainojen korkotuesta annetun lain (867/1980) 10 §:ssä tarkoitettun 20 vuoden käyttörajoitusajan alaisia asuntoja tai niiden hallintaan oikeuttavia osakkeita;

3) tämän lain 17 §:ssä tarkoitettuja asuntoja tai niiden hallintaan oikeuttavia osakkeita; tai

4) asumisoikeusasunnoista annetussa laissa (650/1990) tarkoitettuja muita kuin vapaarahoitteisia asumisoikeusasuntoja tai niiden hallintaan oikeuttavia osakkeita.

Jos samaan konserniin kuuluu useita yhteisöjä, joilla on edellä 1 momentin 1—4 kohdassa tarkoitettuja asuntoja tai niiden hallintaan oikeuttavia osakkeita, yhteisöjä käsitellään yhtenä kokonaisuutena määrittäessä sallitun tuloutettavan tuoton suuruutta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2004.

Lain 27 a §:ää sovelletaan niiltä tilikausilta tuloutettavaan tuottoon, jotka ovat alkaneet tämän lain tultua voimaan.

Vakuutustoimintaa harjoittavaan yhteisöön tai sen kanssa samaan konserniin kuuluvaan yhteisöön, joka ei omista muita korkotuki-vuokra-asuntoja kuin sellaisia, joiden raken-

tamiseen, hankintaan tai perusparantamiseen on myönnetty korkotukilaina ennen tämän lain voimaantuloa, ei sovelleta 24 §:ää eikä sitä lueta kuuluvaksi 25 §:ssä tarkoitettuihin yhteisöihin.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 13 päivänä elokuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Tanja Karpela*

N:o 737

**Valtioneuvoston asetus
kotikunta-asetuksen kumoamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä elokuuta 2004

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sisäasiainministeriön esittelystä, säädetään:

1 §
Tällä asetuksella kumotaan 16 päivänä
toukokuuta 1994 annettu kotikunta-asetus
(351/1994).

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä
syyskuuta 2004.

Helsingissä 11 päivänä elokuuta 2004

Sisäasiainministeri *Kari Rajamäki*

Lainsäädäntöneuvos Terhi Lehtonen

N:o 738

Valtioneuvoston asetus**tullihallintojen keskinäisestä avunannosta ja yhteistyöstä tehdyn yleissopimuksen ja yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain soveltamisesta ennen yleissopimuksen kansainvälistä voimaantuloa**

Annettu Helsingissä 11 päivänä elokuuta 2004

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiovarainministeriön esittelystä, säädetään:

1 §

Brysselissä 18 päivänä joulukuuta 1997 Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella tullihallintojen keskinäisestä avunannosta ja yhteistyöstä tehtyä yleissopimusta, sellaisena kuin yleissopimuksen suomenkielinen sanamuoto on oikaistuna Brysselissä 22 päivänä toukokuuta 2000 allekirjoitetulla 4 artiklan 2 kohdan 3 luetelmakohtaa koskevalla neuvoston oikaisupöytäkirjalla, jonka eduskunta on hyväksynyt 26 päivänä maaliskuuta 2004 ja jonka valtioneuvosto on hyväksynyt 19 päivänä toukokuuta 2004 ja jonka hyväksymisestä on ilmoitettu neuvoston pääsihteerille 25 päivänä toukokuuta 2004, sovelletaan väliaikaisesti ennen yleissopimuksen kansainvälistä voimaantuloa 23 päivästä elokuuta 2004 Suomen ja sellaisen jäsenvaltion välillä, joka on antanut yleissopimuksen 32 artiklan 4 kohdan mukaisen julistuksen, niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Tullihallintojen keskinäisestä avunannosta ja yhteistyöstä tehdyn yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta 19 päivänä toukokuuta annettua lakia (427/2004) sovelletaan ennen yleissopimuksen kansainvälistä voimaantuloa vastaavasti kuin yleissopimuksesta tämän asetuksen 1 §:ssä säädetään.

Helsingissä 11 päivänä elokuuta 2004

Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos***3 §**

Suomi on antanut seuraavan yleissopimusta koskevan ilmoituksen:

Yleissopimuksen 20 artikla

20 artiklan mukaista takaa-ajoa suorittavilla virkamiehillä on kiinniotto-oikeus 20 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti ja että oikeus takaa-ajoon on voimassa yleissopimuksen 20 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti ilman aluetta tai aikaa koskevia rajoituksia.

Suomi on antanut seuraavat yleissopimusta koskevat julistukset:

1) Yleissopimuksen 26 artiklan 4 kohta ja 5 kohdan b alakohta

Jokainen Suomen tuomioistuimien voi pyytää Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua artiklassa mainituissa tilanteissa.

2) Yleissopimuksen 32 artiklan 4 kohta

Yleissopimusta sovelletaan, lukuun ottamatta sen 26 artiklaa, yleissopimuksen voimaantuloon saakka Suomen ja muiden samansisältöisen julistuksen tehneiden jäsenvaltioiden välisissä suhteissa.

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 23 päivänä elokuuta 2004.

N:o 739

Valtioneuvoston asetus

ampuma-aselain 17 §:n muuttamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 11 päivänä elokuuta 2004

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiovarainministeriön esittelystä, säädetään:

1 §
Ampuma-aselain 17 §:n muuttamisesta 19 päivänä toukokuuta 2004 annettu laki (428/2004) tulee voimaan 23 päivänä elokuuta 2004.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 23 päivänä elokuuta 2004.

Helsingissä 11 päivänä elokuuta 2004

Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos*

Neuvotteleva virkamies Ismo Mäenpää

N:o 740

Oikeusministeriön asetus**Kainuun maakuntavaltuuston paikkojen jaosta kuntien kesken**

Annettu Helsingissä 10 päivänä elokuuta 2004

Oikeusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään Kainuun hallintokokeilusta 9 päivänä toukokuuta 2003 annetun lain (343/2003) 32 §:n 3 momentin nojalla:

1 §		Puolangan kunnassa	2
Kainuun maakuntavaaleissa, jotka toimitaan 24 päivänä lokakuuta 2004, valitaan 39 maakuntavaltuutettua. Valtuustopaikat jakautuvat kunnissa seuraavasti:		Ristijärven kunnassa	1
		Sotkamon kunnassa	5
		Suomussalmen kunnassa	5
		Vuolijoen kunnassa	1
		2 §	
		Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä elokuuta 2004 ja on voimassa 31 päivään lokakuuta 2004.	
Hyrynsalmen kunnassa	1		
Kajaanin kaupungissa	17		
Kuhmon kaupungissa	5		
Paltamon kunnassa	2		

Helsingissä 10 päivänä elokuuta 2004

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

Hallitussihteeri Anu Laaksonen

N:o 741

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus
hiilidioksidipäästöjen tarkkailusta ja päästöistä laadittavasta selvityksestä

Annettu Helsingissä 11 päivänä elokuuta 2004

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 30 päivänä heinäkuuta 2004 annetun päästökauppalain (683/2004) 59 §:n nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan päästökauppalain (683/2004) mukaisen laitoksen hiilidioksidipäästöjen tarkkailuun ja päästöistä annettavaan selvitykseen.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *EY:n tarkkailuohjeella* Euroopan yhteisöjen komission päätöstä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY mukaisen ohjeiden vahvistamisesta kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailua ja raportointia varten (2004/156/EY);

2) *toiminnolla* päästökauppalain soveltamisalaan kuuluvassa laitoksessa harjoitettavaa toimintaa;

3) *toimintotiedolla* sitä tietoa, jonka perusteella laitoksen päästöt lasketaan ja joka perustuu polttoaineiden tai materiaalien vuotaiseen kulutukseen tai tuotannon vuotaiseen määrään;

4) *tarkkailumenetelmillä* menetelmiä, joita käytetään päästöjen määrittämisessä mukaan lukien määrittämistason valinta ja valinta siitä tarkkaillaanko päästöjä laskentaan vaiko päästömittaukseen perustuvalla menettelyllä;

5) *määrittämistasoilla* menetelmiä, joita käytetään toimintotietojen, päästökertoimien ja hapetuskertoimien ja muuntokertoimien määrittämiseen EY:n tarkkailuohjeessa määritellyillä tarkkuuksilla;

6) *kokonaispäästöillä* päästökauppalain soveltamisalaan kuuluvassa laitoksessa EY:n tarkkailuohjeen mukaisesti määritettyjä, yhteenlaskettuja poltto- ja raaka-aineperäisiä hiilidioksidin päästöjä, jotka eivät kuitenkaan sisällä hiilidioksidineutraalien aineiden päästöjä;

7) *hiilidioksidineutraaleilla* aineilla ei-fossiilista, biohajoavaa, eloperäistä, kasveista, eläimistä tai mikro-organismeista peräisin olevia aineita;

8) *lämpöarvolla* polttoaineen tehollista lämpöarvoa käyttökosteudessa;

9) *päästökertoimella* tietyn polttoainemäärän tai raaka-ainemäärän sisältämän hiilen hapettua tai tietyn raaka-ainemäärän käytössä tai tuotemäärän tuotannossa syntyvää hiilidioksidin määrää;

10) *hapettumiskertoimella* lukua, joka ilmaisee mikä osa polttoaineen sisältämästä

hiilestä hapettuu hiilidioksidiksi tarkasteltavassa palamisprosessissa;

11) *muuntokertoimella* lukua, joka ilmaisee mikä osa kemialliseen prosessiin syötetyn raaka-aineen hiilestä hapettuu hiilidioksidiksi;

12) *siirretyllä hiilidioksidilla* hiiltä tai hiiliyhdistettä, joka syntyy laitoksella, mutta jonka sisältämä hiili ei siellä vapaudu ilmaan, vaan otetaan talteen käytettäväksi tuotteen raaka-aineeksi tai läjitettäväksi tai kuljetetaan toiselle laitokselle läjitettäväksi tai raaka-aineena taikka polttoaineena käytettäväksi;

13) *päästöselvityksellä* toiminnanharjoittajan laitoksensa hiilidioksidipäästöistä kulta-kin kalenterivuodelta antamaa selvitystä.

3 §

Päästöjen tarkkailua ja päästöistä annettavaa selvitystä koskevat periaatteet

Päästökauppalaan soveltamisalaan kuuluvien laitosten hiilidioksidipäästöjen tarkkailu on toteutettava ja päästöistä annettava päästöselvitys on laadittava siten, että

1) laitoksen päästöjen tarkkailu ja päästöistä annettava selvitys kattavat kaikki hiilidioksidipäästöt niistä prosesseissa ja polttolaitoksissa sijaitsevista päästölähteistä, jotka kuuluvat päästökauppalaan soveltamisalaan kuuluviin toimintoihin (*kattavuusperiaate*);

2) eri aikoina seuratut ja ilmoitetut päästöt ovat keskenään vertailukelpoisia (*johdonmukaisuusperiaate*);

3) päästöjen määrittämisessä tehdyt oletukset ja käytetyt lähdeviittaukset, toimintotiedot, päästökertoimet, hapetuskertoimet ja muuntokertoimet on selvitetty, koottu, analysoitu, raportoitu ja tallennettu tavalla, joka antaa todentajalle ja päästökauppaviranomaiselle mahdollisuuden selvittää päästöjen ja niiden määrittämisen luotettavuuden (*läpinäkyvyysperiaate*);

4) päästöjen tarkkailun tavoitteena on päästöjen arvioinnin suurin mahdollinen tarkkuus, joka on mahdollista toteuttaa ilman kohtuuttoman suuria kustannuksia ja, missä on mahdollisuuksien mukaan vältetty systemaattinen päästöjen yli- tai aliarviointi sekä minimoitu epävarmuustekijät niin vähäisiksi kuin se käytännössä on mahdollista (*tarkkuusperiaate*);

5) päästöistä annettava selvitys kuvaa laitoksen päästöjä luotettavasti eikä selvityksessä ja sen sisältämissä tiedoissa ole olennaisia puutteita, väärintulkintoja tai virheitä. Puutetta, virhettä tai väärintulkintaa voidaan pitää olennaisena, jos niiden yhteisvaikutuksen aiheuttama poikkeama kokonaispäästöihin on 5 prosenttia tai tätä suurempi (*olennaisuusperiaate*).

Toiminnanharjoittaja voi päästöjen suurinta mahdollista tarkkuutta edellyttävän tarkkailumenetelmän kustannuksia arvioidessaan ottaa huomioon laitoksessa jo noudatettavat tarkkailumenetelmät ja näitä tarkemmista menetelmistä johtuvan kustannusten lisäyksen kohtuuttoman suurten kustannusten välttämiseksi (*kustannustehokkuusperiaate*).

Toiminnanharjoittajan tulee toiminnassaan pyrkiä päästötiedon laadun ja tarkkuuden jatkuvaan ylläpitämiseen ja parantamiseen (*jatkuvan parantamisen periaate*).

4 §

EY:n tarkkailuohjeen soveltaminen

Laitoksen hiilidioksidipäästöjen tarkkailuun, päästöjen määrittämiseen ja päästöistä laadittavaan selvitykseen sovelletaan EY:n tarkkailuohjetta, ellei tässä asetuksessa toisin säädetä.

Päästökauppakaupakaudella 2005—2007 käytetään Suomessa toimintotietojen, päästökertoimien, hiilipitoisuuksien, lämpöarvojen ja hapettumiskertoimien määrittämiseen vähintään EY:n tarkkailuohjeen taulukossa 1 mainittujen määrittämistasojen tarkkuuksia lukuun ottamatta vähämerkityksellisistä lähteistä peräisin olevia päästöjä.

2 luku

Päästöjen tarkkailu ja kertoimien määrittäminen

5 §

Päästöjen tarkkailumenetelmä

Päästöjen tarkkailumenetelmän valintaan sovelletaan EY:n tarkkailuohjetta kyseessä olevalle toiminnolle.

Päästökauppaviranomainen voi toiminnan-

harjoittajan ehdotuksesta ja perustellusta syystä hyväksyä EY:n tarkkailuohjeen mukaisesta tarkkailumenetelmästä poikkeavan tarkkailumenetelmän tai menettelyn. Toiminnanharjoittajan on tällöin osoitettava ehdotamansa menetelmän tai menettelyn tarkkuuden vastaavan laitokselta vaadittua tarkkuutta myös EY:n tarkkailuohjeesta poikkeavilta osin.

Toiminnanharjoittajan on tarkkailtava laitoksen päästöjä päästökauppaviranomaisen myöntämän päästöluvan ja sen yhteydessä hyväksytyin tarkkailusuunnitelman edellyttämillä tarkkailumenetelmillä.

Tarkkailusuunnitelmassa esitettyjen tarkkailumenetelmien avulla tuotetun päästöselvityksen tulee olla todennettavissa.

6 §

Tarkkailumenetelmän muuttaminen

Mikäli hyväksytyissä tarkkailumenetelmissä havaitaan puutteita tai virheitä on toiminnanharjoittajan ilmoitettava niistä välittömästi päästökauppaviranomaiselle sekä ehdotettava menetelmien muuttamista puutteiden ja virheiden korjaamiseksi.

Toiminnanharjoittajan on kohtuullisen ajan kuluessa ehdotettava päästökauppaviranomaiselle tarkkailumenetelmien muuttamista, mikäli päästöjen laskentaan tarvittava tieto on saatavissa tarkemmin kuin voimassaolevassa tarkkailusuunnitelmassa on määritelty.

7 §

Siirretyn hiilidioksidin tarkkailu ja ilmoittaminen

Toiminnanharjoittajalta toiselle siirretty hiilidioksidimäärä vähennetään sen laitoksen hiilidioksidipäästöstä, jossa se alunperin syntyy. Siirrettyä hiilidioksidimäärää tarkkailee ja siitä aiheutuvista päästöistä päästöselvityksessä ilmoittaa siirron vastaanottavan laitoksen toiminnanharjoittaja.

Päästökauppalaian 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettuista terästeollisuuden toiminnoista syntyvistä, toiselle toiminnanharjoittajalle siirretyistä kaasuista peräisin olevaa hiilidioksidipäästöä tarkkailee ja siitä päästöselvityksessä

ilmoittaa sen laitoksen toiminnanharjoittaja, jonka toiminnoista hiilidioksidipäästöjä aiheuttavat kaasut syntyvät.

8 §

Päästökerrointen määrittäminen

Laitoksissa, joissa toiminnanharjoittaja EY:n tarkkailuohjeen taulukon 1 perusteella velvoitetaan määrittämään toimintokohtaiset päästökertoimet, voidaan nämä määrittää mitaus- ja analyysimenetelmillä, joiden tarkkuus on osoitettavasti vähintään tarkkailuohjeen kyseessä olevalta laitokselta edellyttämän menetelmän tarkkuus.

Laitoksille, joille EY:n tarkkailuohjeen taulukko 1 sallii maakohtaisten päästökerrointen käytön, voidaan Suomessa käyttää Tilastokeskuksen julkaisemia päästökertoimia.

Toiminnoille tai polttoaineille, joille ei ole Tilastokeskuksen julkaisemia päästökertoimia tulee päästökertoimet määrittää EY:n tarkkailuohjeen mukaisesti.

Toiminnanharjoittaja voi laskelmissaan käyttää Tilastokeskuksen julkaisemista päästökertoimista poikkeavia kertoimia edellyttäen, että ne kuvaavat päästöä tarkemmin ja päästökauppaviranomainen on hyväksynyt kertoimen ja sen määrittämiskäytännön.

Toimintokohtaisten poltto- ja raaka-ainesten hiilipitoisuustietojen analysointi voidaan päästökauppakaudella 2005—2007 toteuttaa laitoksissa ja laboratorioissa, joilla on päästökertoimen määrittämiseen tarvittavien menetelmien dokumentoitu laatujärjestelmä.

9 §

Lämpöarvojen määrittäminen

Laitoksissa, joissa toiminnanharjoittaja EY:n tarkkailuohjeen taulukon 1 perusteella velvoitetaan määrittämään toiminto- tai eräkohtaiset polttoaineen lämpöarvot, voidaan lämpöarvoina käyttää polttoainekaupan maksuperusteena olevia lämpöarvoja edellyttäen, että ne on määritetty vähintään ko. taulukon edellyttämillä tarkkuuksilla.

Laitoksissa, joissa EY:n tarkkailuohjeen taulukko 1 ei edellytä eräkohtaista polttoai-

neen lämpöarvon määrittämistä, voidaan polttoaineille käyttää Tilastokeskuksen julkaisemia lämpöarvoja.

Polttoaineen toiminto- tai eräkohtaiset teholliset lämpöarvot voidaan päästökauppa-kaudella 2005—2007 määrittää laitoksissa ja laboratorioissa, joilla on polttoaineiden lämpöarvojen määrittämiseen tarvittavien menetelmien dokumentoitu laatujärjestelmä.

10 §

Hapettumis- ja muuntokerrointen määrittäminen

Hapettumiskerointa on käytettävä, mikäli päästökertoimessa ei oteta huomioon hapettumattoman polttoaineen osuutta.

Suomessa käytetään kiinteille polttoaineille hapettumiskerointa 0,99 ja muille polttoaineille kerointa 0,995 kaikilla polttolaitoksilla.

Päästökauppaviranomainen voi hyväksyä toiminnanharjoittajan esityksestä myös muunlaisen hapettumis- tai muuntokerroimen käytön, edellyttäen että se on määritelty päästökauppaviranomaisen hyväksymällä tavalla ja, että se kuvaa edellä momentissa 2 mainittua kerointa tarkemmin todellisen polttoaineen hapettumistilanteen laitoksella.

Mikäli päästökerroin on määritelty tavalla, joka ottaa huomioon palamattoman polttoaineen osuuden, on hapettumiskertoimena käytettävä lukua 1,00.

Muuntokerroimena kemiallisissa prosesseissa käytetään Suomessa tekijää 1,00.

3 luku

Päästöselvitys ja tietojen säilyttäminen

11 §

Päästöselvitys

Toiminnanharjoittajan on kunkin vuoden 31. päivään maaliskuuta mennessä annettava päästökauppaviranomaiselle selvitys päästöluvansa omaavan laitoksensa edellisen kalenterivuoden päästöistä. Selvityksestä on käytävä ilmi:

1) laitoksen nimi, sijaintipaikka, yhteystiedot ja laitoksen päästöluvansa numero;

2) päästöjen tarkkailusta vastaavan yhteys henkilön osoite, puhelinnumero, telekopionumero ja sähköpostiosoite;

3) mihin päästökauppalain 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuihin alakohtiin laitoksen toiminta kuuluu;

4) laitoksella käytetty päästöjen määrittäminen (laskenta/mittaus);

5) laitoksen kokonaispäästöt;

6) mikäli päästöt on määritetty laskennallisesti, tulee esittää tähän laskelmaan käytetyt toimintotiedot, päästökertoimet, lämpöarvot, hapettumiskertoimet tai tieto siitä, että hapettumiskertoimet sisältyvät päästökertoimiin, ja muuntokerroimet sekä näiden määrittämisessä tehdyt oletukset ja käytetyt tarkkuustasot. Jos massatasemenetelmää tai energiatasemenetelmää on käytetty laskelman tai sen osan perustana, tulee esittää kaikki tässä laskelmassa käytetyt tiedot;

7) mikäli päästöt on määritetty mittaamalla, tulee kokonaispäästöjen lisäksi esittää perusteet ja kuvaus mittausmenetelmistä ja tiedot mittausmenetelmien luotettavuudesta;

8) laitoksella raportointikauden aikana tehdyt muutokset, jotka ovat voineet vaikuttaa päästöihin;

9) laitoksella käytetyn bioenergian laatu ja energiamäärät;

10) laitokselta siirretyn hiilidioksidin määrä, kohde minne hiilidioksidi on siirretty sekä polttoaine- tai materiaalinimike, jonka mukana hiilidioksidi on siirretty.

Päästöselvitys annetaan päästökauppaviranomaisen vahvistamalla kaavakkeella. Päästökauppaviranomainen voi antaa tarkempia ohjeita selvitykseen sisällytettävistä tiedoista ja niiden tarkkuuksista ja luokituksista.

12 §

Päästötietojen arkistointi

Toiminnanharjoittajan on huolehdittava siitä, että hänen päästöjen tarkkailussa ja päästöselvityksessä esittämänsä tarkkailutiedot, niiden taustaksi tehdyt oletukset, määritetyt toimintotiedot, käytetyt päästö-, hapettumis- ja muuntokerroimet ja niiden taustaksi tehdyt mittaukset ja laskelmat on tallennettu ja ilmoitettu tavalla, joka on määritelty EY:n tarkkailuohjeessa ja joka mahdollistaa toden-

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 741

tajalle tarkkailujärjestelmän ja sen tuloksena saatujen päästötietojen luotettavuuden ja tarkkuuden arvioimisen.

Edellä sanotut tiedot on tallennettava 10 vuoden ajaksi siitä vuodesta laskettuna, jolloin niitä koskeva selvitys on annettu.

Helsingissä 11 päivänä elokuuta 2004

13 §

Voimaan tulo

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä elokuuta 2004.

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

Neuvotteleva virkamies Seppo Oikarinen